

הנסיך בעל אוזני חמור

היה פעם מלך שלא היו ילדים. זה עיצב אותו מאד ולקן החלטת לבקש עזרתן של שלוש פיות. הן הבטיחו למלא את בקשתו ואמרו כי בקרוב המלכה תלד בן, ועם לידתו הן יתנו לו את מתנותיה.

ובאמת בעבר תשעה חודשים נולד למלכה בן והפיות הגיעו לארמן.

הראשונה אמרה לנסיך הקטן "תהייה הנסיך היפה ביותר בכל העולם".

הפייה השנייה אמרה "תהייה בעל תבונה וחכמה".

והפייה השלישית, שראתה כי לא נשאר לה כבר מה לאחל לרך הנולד כעסה מאד ואמרה "אבל יצמחו לך אוזני חמור, כדי שלא תהיה יהיר וגאה!"

מלך נבהל וביקש מאד מהפייה שתטיס את הקלהה זו. איך יוכל לשלוט במלכה

מלך בעל אוזני חמור! אבל מה שנאמר,
נאמר ולא ניתן היה לשנות.

מלך החליט שלאיש לא ייודע כי המלך
לעתיד מצמיח אוזני חמור. הכוינו לנסיך
קובע מיוחד שכיסה את אוזניו ולא הסירו
אותו לא ביום ולא בלילה.

הנסיך נעשה יפה מיום ליום ואיש בחצר
מלך לא חש שיש לו אוזני חמור. אך
עם הזמן היו צריכים לגלח אותו ולקצץ את
שערותיו. המלך קרא לספר ואמר לו
"אתה תגלח ותשפֵר את הנסיך. אבל אם
ייודע למי שהוא מה מסתתר תחת כובעו
של הנסיך, מות תמות".

הספר רצה מאד להשתחרר מהתפקיד, אבל
פחד נורא. لكن יום אחד פנה לכומר
שבעיר ושאל "אבי, אני יודע סוד שלוחץ
עליך מאד ולא אוכל לספר אותו כי אז
מלך ימית אותך. אמרו מה לעשות?"
הכומר עז לו ללקת לשדות, לחפור שם

מתביש בכר!
אך להפתעתם כולם, כאשר הכוּע הוסר,
ראו שלנסיר אין יותר אוזני חמוץ, כי
קלلت הפיה פגה, הודות לירושה שלו.
מאז גם החלטית הפסיקה לומר "לנסיר
יש אוזני חמוץ!" ואפשר היה לנגן עליה
את השירים היפים ביותר.

בור ולספר את הסוד לתוך הבור. כר יקל
עליו הדבר. הספר עשה כר, לחש לתוך
הבור "לנסיר יש אוזני חמוץ!" וחזר
הביתה משוחרר ושמח.
אחרי חודשים אחדים במקום חפר את
הבור, צמח קנה סוף, והרוועים שעברו
במקום חתכו חלק ממנו ועשו חילilit.
אלא שכאשר ניסו לנגן בחילilit, נשמע
רק "לנסיר יש אוזני חמוץ!"
הדבר הפтиיע את כולם, השמואה פשוטה
בכל העיר, והגיעה גם לאוזניו של המלך.
מלך ציווה על הרועים לבוא ולנגן לפניו.
אמנם, כאשר הרועה ניסה לנגן שיר
כלשהו, נשמע רק "לנסיר יש אוזני
 חמוץ!".

מלך כעס מאד ורצה לשפט ולהמית
את הספר, אבל הנסיך הצער ביקש לא
לעשות זאת. הוא הוריד את כובעו וקרא
"שכלם יראו כי יש לי אוזני חמוץ ואני